

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2020. március 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2019. november 27. napján kelt 10.B.262/2019/25. számú ítéletét megváltoztatja.

A bíróság elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

- [1] A Veszprémi Törvényszék 2019. november 27. napján kihirdetett 10.B.262/2019/25. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlott neve vádlottat emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés (2) bekezdés d) és f) pont). Ezért 2 év börtönben végrehajtandó - végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett bejelentett, a vádlott és védője eltérő minősítésért és enyhítésért jelentett be fellebbezést.
- [3] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában amellelt érvelt, hogy a törvényszék ítéletének tényállása részben megalapozatlan. mert az elsőfokú bíróság z a bizonyítékok alapján a tényállás egyes részeit illetően tévesen vont következtetést. Álláspontja szerint kétséget kizáróan nem bizonyítható. hogy vádlott 2018 júliusában fejszével a kezében azzal fenyegette meg sértett 1 sértettet, hogy rátörni az ajtót, továbbá kétséget kizáróan az sem bizonyítható, hogy a cselekményt megelőzően a vádlott többször megfenyegette sértett 1 sértettet azzal, hogy rágyújtja a házukat, továbbá megalapozatlannak találta a tényállás azon megállapítását is. hogy a cselekmény előtt a vádlott elhatározta azt. hogy a korábbi ígéreteit beváltja és a sértettek lakrészét felgyújtja és az is, hogy a cselekmény után közömbös maradt miközben azt mondta nevetve, hogy „felgyújtottalak benneteket.”
A cselekmény minősítése körében rámutatott, hogy a bizonyítékokat mérlegelve - mivel az elkövetéshez használt csekély mennyiségű égésgyorsító folyadék szétlocsolása és meggyújtása alkalmatlan eszköz és módszer volt arra, hogy a ház leégése bekövetkezzen - jelen ügyben az a következtetés vonható le, hogy a vádlott szándéka még eshetőlegesen sem irányult a sértettek életének kioltására, szándéka kizárólag a bejárati ajtó megrongálására irányulhatott. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a vádlott cselekménye rongálás vétsége kísérletének minősíthető. Nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a szakértők együttes meghallgatásának szükségességét illetően, tekintettel arra, hogy a tárgyaláson újszakértő azért került kirendelésre,

mert a vádlott egészségi és elmeállapotával kapcsolatosan orvosi dokumentumokkal alátámasztott, addig ismert korábbi betegségek merültek fel, a szakértői vélemény egyértelmű, alapos, mindenre kiterjedő, ezért aggálytalanul elfogadható. és annak megállapításait az egyéb bizonyítékok, különösen a hozzátartozók nyilatkozatai is alátámasztják.

Nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával sem, hogy nem alkalmatlan, hanem igen távoli kísérletről van szó, mivel - hivatkozva a nyomozás során kirendelt igazságügyi tűzvédelmi szakértő véleményben írt azon körülményre, hogy a tűz rövid ideig tartó lánggal égése tűzoltás nélkül is megszűnt volna, reális esélye a tovább terjedésnek akkor lett volna, ha valamely ismeretlen, rejtett körülmény ezt elősegítette volna - nem állt fenn olyan körülmény, amely a tűz tovább terjedését elősegítette volna, a kísérlet alkalmatlannak minősül.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla a cselekmény rongálás vétsége kísérletének minősítse és a kiszabott büntetést enyhítse.

- [4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.336/2019/1-I. számú átiratában az ügyész által a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett bejelentett fellebbezést fenntartotta és kiegészítette, míg a vádlott és védője által eltérő minősítésért és enyhítésért bejelentett jogorvoslati kérelmét nem tartotta alaposnak.

Rámutatott, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárási szabályokat betartotta, azonban a megállapított tényállást részlegesen megalapozatlannak, közelebbről felderítetlennek tartotta a terhelt elmeállapotának körében tett megállapítás tekintetében. E körben utalt arra, hogy a nyomozás során kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint a terhelt beszámítási képessége nem volt korlátozott a bűncselekmény elkövetése idején, a törvényszék által a tárgyaláson ugyanerre a tényre kirendelt új szakértő viszont a terhelt beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságát állapította meg. Sérélmezte, hogy a bíróság úgy fogadta el a tényállás alapjául ez utóbbi megállapítást, hogy a szakvélemények közti jelentős ellentmondást nem oldotta fel, a szakvélemény kiegészítését ugyan a bíróság elrendelte, azonban a Be. 197. §-ában írtakat nem tartotta be, ezért a szakértők együttes meghallgatását tartotta szükségesnek, mivel a terhelt beszámítási képességének esetleges korlátozott volta jelentős kihatással van a szankció mértékére is.

Álláspontja szerint a tényállásból okszerű következtetést vont az elsőfokú bíróság a terhelt bűnösségére és helyesen minősítette az általa elkövetett bűncselekményt is.

Nem értett egyet ugyanakkor azzal a megállapítással, hogy alkalmatlan módon elkövetett kísérletről lenne szó. Utalt arra, hogy a tényállás megállapításának alapjául szolgáló szakvélemény szerint „annak valószínűsége nagyon kicsi, hogy adott körülmények között a tűz a teraszról tovább terjedt volna.”, tehát a szakértő tehát nem zárta ki annak lehetőségét, hogy adott helyen és körülmények között nagyobb, az egész lakást és a benne tartózkodók életét veszélyeztető tűz alakulhatott volna ki. Ha pedig bármilyen csekély esély is, de fennáll az eredmény bekövetkezésére, álláspontja szerint nem beszélhetünk alkalmatlan, legfeljebb igen távoli kísérletről, ezért a cselekmény jogi indokolásából az erre vonatkozó utalást mellőzni indítványozta.

A bünteteskiszabási körülmények körében hangsúlyozta, hogy az enyhítő körülmények köréből az alkalmatlan módon elkövetett kísérletre történő utalást mellőzni kell, ehelyett a kísérlet távoli volta enyhítő körülmény, melynek hatását annak befejezettsége mérsékli, ugyanakkor további súlyosító körülményként szerepel az élet elleni cselekmény többszörös minősülése.

Álláspontja szerint a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított a terhelt javára szóló enyhítő körülményeknek, azok kétségtől a terhelt mellett szólnak, azonban a Btk. 82. § (4) bekezdésében írt lehetőség alkalmazását sem teszik indokoltá. Amellett érvelt, hogy a terhelt cselekményének társadalomra veszélyessége a távoli kísérlet esetén is jelentős, ezért végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak, melynek tartamát az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabható alsó határ közelében tartotta szükségesnek megállapítani.

Mindezekre tekintettel a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának emelését, végrehajtási fokozatul fegyház megállapítását, illetve mellékbüntetésül közügyektől eltiltás alkalmazását tartotta indokoltnak azzal, hogy az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek. Indítványozta, hogy a fellebbezést az ítéletábra tárgyaláson bírálja el, melyre az igazságügyi orvosszakértőket idézze bizonyítást vegyen fel, majd az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát jelentős mértékben súlyosítsa, a szabadságvesztés büntetést fegyházban rendelje végrehajtani, illetve mellékbüntetésül a terheltet a közügyek gyakorlásától is határozott időre tiltsa el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet - a jogi indokolás, illetőleg a bünteteskiszabási körülmények korábban írt korrekcióját követően - hagyja helyben.

[5] A Győri Ítéletábra a fellebbezési főügyesség bizonyítási indítványát elutasította, az ügyet nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A másodfokú bíróság fellebbezési nyilvános ülésén megjelent ügyész a bejelentett fellebbezést és az átiratban írtakat - a bizonyítási indítvány kivételével - fenntartotta.

Nem értett egyet a cselekmény alkalmatlan módon elkövetett kísérletnek minősítésével, a szakértői megállapítása alapján - mely szerint „annak valószínűsége nagyon kicsi, hogy adott körülmények között a tűz a teraszról tovább terjedt volna” - kifejtette, hogy a kísérlet alkalmas volt, mivel a szakértő tehát nem zárta ki annak lehetőségét, hogy adott helyen és körülmények között nagyobb, az egész lakást és a benne tartózkodók életét veszélyeztető tűz alakulhatott volna ki. Ha pedig bármilyen csekély esély is, de fennáll az eredmény bekövetkezésére, álláspontja szerint nem beszélhetünk alkalmatlan, legfeljebb igen távoli kísérletről.

Amellett érvelt, hogy a vádlott cselekménye - szemben a védelmi érveléssel - csakis emberölés kísérletének minősíthető, korlátozott cselekvőképesség birtokában lévő személy is tudja, hogy ha valamit égésgyorsítóval leönt majd azt meggyújtja, annak súlyos következményei lehetnek, a vádlott a cselekmény előtt és után is olyan kijelentéseket tett, melyek azt támasztják alá, hogy tettét ölési szándék vezette, ez van összhangban a sértettek irányába tanúsított korábbi magatartásával is.

A bünteteskiszabási körülmények körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott enyhítés nem áll arányban a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyességgel, a kiszabott büntetés nem alkalmas a speciális prevenció megvalósításához. A szabadságvesztés tartamát nem találta megfelelőnek és hangsúlyozta, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével sem ért egyet. Azt is sérelmezte, hogy a szabadságvesztés büntetés börtön fokozatban történő megállapítását sem támasztja alá semmilyen körülmény.

Indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát jelentős mértékben súlyosítsa, a szabadságvesztés büntetést fegyházban rendelje végrehajtani, illetve mellékbüntetésül a terheltet a közügyek gyakorlásától is határozott időre tiltsa el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet - a jogi indokolás, illetőleg a bünteteskiszabási körülmények korábban írt korrekcióját követően - hagyja helyben.

- [7] A nyilvános ülésen a vádlott védője fenntartva az írásban beadott fellebbezés indokolásában írtakat a vádlott cselekménye rongálás vétségének minősítése mellett érvelt, mivel álláspontja szerint védence nem akarta a sértettek halálát és nem is nyugodott abba bele, csupán konfliktusukból eredő felindultságában meg akarta rongálni a bejárati ajtót. Felhozta, hogyha védence tényleg meg akarta volna ölni a sértetteket, eszköze és lehetősége is lett volna erre, ezzel szemben ő szétlocsolt pár dl benzint, amit meggyújtott, az elkövetési eszköz és a mód kizárja a kísérletet, ezért az elsőbírói minősítés helybenhagyásának esetére egyetértett a kísérlet alkalmatlan módon történt megvalósításának megállapításával. Ebben a főügyészség képviselőjével szemben - aki szerinte kiragadta az igazságügyi tűzvédelmi szakértői vélemény egy részét - a szakvélemény egészét tekintette meghatározónak, amely álláspontja szerint az alkalmatlan módon történő elkövetést támasztja alá.
- A büntetéskiszabás körében az enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozva amellet érvelt, hogy a vádlott nem veszélyes a társadalomra, sem a társadalomvédelmi sem a generális prevenció miatt vele szemben hosszabb, végrehajtandó szabadságvesztést alkalmazni.
- Elsődlegesen a minősítés megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [8] A vádlott utolsó szó jogán nem tett nyilatkozatot.
- [9] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az ezt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. Az ítélet tábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, az indokolás helyességét is, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is. Az ítélet tábla bizonyítás felvételét nem találta szükségesnek, a rendelkezésre álló bűnügyi iratok elemzésével bírálta felül a másodfokú bíróság a fő és járulékos kérdéseket és az elsőfokú bíróság eljárásának törvényességét is.
- [10] A másodfokú bíróság elsődlegesen az eljárás törvényességét vizsgálta, és ennek során azt állapította meg, hogy az eljárás során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítélet tábla a törvényszék eljárásában nem észlelt. Az ítélet tábla így az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, amely kihatással volt a törvényszék döntésére, nem tapasztalt az elsőfokú bírósági eljárásban.
- [11] A fellebbezési főügyészség sérelmezte, hogy a bíróság úgy fogadta el a tényállás alapjául az eljárásba bevont második elmeorvosszakértői vélemény megállapítását a terhelt elmeállapota tekintetében, hogy a szakvélemények közti jelentős ellentmondást nem oldotta fel, a szakvélemény kiegészítését ugyan a bíróság elrendelte, azonban a Be. 197. §-ában írtakat nem tartotta be, ezért a szakértők együttes meghallgatását tartotta szükségesnek.
- [12] Az ítélet tábla nem látta szükségesnek a fenti bizonyítás felvételét. Az ügyben először 2018. október 3. napján folyt vizsgálat eredményeképpen 2018. október 12. napján az NSZKK Veszprémi Intézete (szakértő 3 igazságügyi orvosszakértő és **szakértő1** igazságügyi pszichiáter- szakértő) adott

véleményt a vádlott neve vádlott elmeállapotát illetően. A vélemény a vádlott korábbi betegségei alatt azt rögzítette, hogy kórházi kezelése soha nem volt, bal hüvelykujj és bal váll sérülést szenvedett, emiatt szakellátásban részesült, súlyos koponyasérülése nem volt, betegség miatt járóbetegként rendszeresen nem kezelték, gyógyszereket nem szed. Az előzményi adatok, a rendelkezésre álló iratok és a jelenleg elvégzett vizsgálat alapján, vádlott nevenál - aki közveszélyokozás büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben gyanúsított - kóros elmeállapot nem volt megállapítható sem a jelenlegi vizsgálat időpontjában, sem a terhére rótt cselekmény időpontjára vonatkozóan. A véleményi rész rögzítette, hogy „vádlott neve - állítása szerint - a cselekmény napján szeszestalt fogyasztott, nem érezte ittasnak magát. Esetében kóros részegség, abortív kóros részegség fennállása nem állapítható meg. A terhére rótt cselekmény törvényi tilalmával tisztában van, utólagosan megbánását fogalmazza meg. A fentiek alapján **vádlott** képes volt arra, hogy a terhére rótt cselekmény következményeit felismerje, és ennek a felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítson.”

A 2019. szeptember 11. napján megtartott tárgyaláson a védelem indítványozta, hogy tárgyaláson felmerült új körülmények miatt - a vádlottnak gyermekkorában volt egy agyi sérülése, ami miatt ő hosszú időre bentlakásos intézménybe került és ott kezelték, nem tanult meg írni-olvasni, nem emlékszik a cselekményre - az orvosszakértő ismételten vizsgálja meg a vádlottat, és vizsgálja felül a saját szakvéleményét. Az eljáró bíróság ekkor más szakértőt rendelt ki a terhelt elmeállapotának megvizsgálására. vádlott neve vádlott 2019. október 8. napján történt személyes vizsgálata, a rendelkezésére bocsátott korábbi elmeorvosszakértői vélemény, orvosi iratok - melyekben kórelőzményként sérülés következményeként kialakult dadogás, enyhe fokú értelmi fogyatékoság is rögzítésre került - alapján a szakértő 1 igazságügyi orvosszakértő, **szakértő4** igazságügyi elmeorvosszakértő **szakértő5** klinikai és igazságügyi szakpszichológus szakértő bevonásával adott egyesített orvos-, elmeorvos és pszichológus szakértői véleményt. E szerint „vádlott neve vádlottnál mind terhére rótt cselekménye idejére, mind jelen szakértői vizsgálatunk idejére enyhe értelmi fogyatékoság (debilitás), alkohol káros használata (abuzusa), kevert típusú dementia (alkoholos és vaszkuláris, agyi éreredetű alapú elbutulás) állapítható meg. Az enyhe értelmi fogyatékoság és a kevert típusú (alkoholos és agyi éreredetű) elbutulás (dementia) együttes értékelése alapján vádlott terhére rótt cselekménye idején, és jelenleg is enyhe fokban volt korlátozott, és jelenleg is enyhe fokban korlátozott abban, hogy terhére rótt cselekménye társadalomra való veszélyességét felismerje, és abban is, hogy annak meg felelő magatartást tanúsítson.”

Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Be. 197. § (1)-(2) bekezdéseiben előírt szabályokat, a Be. 197. § (3) bekezdése szerinti együttes meghallgatásukra pedig nem volt szükség.

A Be. vonatkozó rendelkezései arról szólnak, hogy ha a szakvélemény valamely fogyatékosága miatt aggálytalanul nem fogadható el, a bíróságnak elsősorban a szakértőtől kell felvilágosítást kérnie, vagy a szakvélemény kiegészítésére felhívni. Akkor kell más szakértőt kirendelni, ha a szakértőtől kért felvilágosítás vagy a szakvélemény kiegészítése nem vezetett eredményre. Ha a szakértők véleménye eltér, az eltérést a szakértők egymás jelenlétében való meghallgatásával lehet tisztázni.

A fent bemutatottakból és a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a két szakértői vélemény ugyanazon bizonyítandó tényre irányult ugyan, de nem ugyanazon vizsgálati anyag alapulvételével készültek az egyes szakvélemények. Eltérő vizsgálati anyag, eltérő alapadatok esetében a szakértők egymás jelenlétében való meghallgatását megalapozó ellentmondásosságról nem beszélhetünk.

Itt kell megjegyezni, hogy a más szakértő által készített egyesített orvos-, elmeorvos és pszichológus szakértői vélemény megállapításait mind a védelem, mind a vádhatóság megismerte, az abban foglaltakat aggálytalanul elfogadta.

Mindezekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség által indítványozott bizonyítás felvételét - a szakértők együttes meghallgatásával - az ítéletábra nem látta indokoltnak.

- [13] A vádlotti motiváció, a cselekmény elkövetésének körülményei, a vádlott tudattartamának és a vádlott elmeállapotának vizsgálata a perbíróság részéről a közvetlenség elve alapján megtörtént, széles körben folyt bizonyítás a cselekvőségét tényében nem tagadó vádlotti vallomás adatainak értékelése mellett. Az elsőfokú bíróság e körben beszerezte a lehetséges bizonyítékokat, a bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem található kifogásolnivaló. A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a terhelti és tanúkihallgatások, az egyéb eljárási cselekmények szabályozott rendben folytak.
- [14] A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, összefüggéseiben foglalkozott az összes olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.
- [15] Ezen főként személyi bizonyítási eszközöket egymással és a szakértői véleményekkel egybevetette, kellő részletességgel megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítéletábra a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.

Elsősorban a vádlott és sértettek vallomásait, azok ellentmondásai tekintetében a bizonyítékokat ütköztette, egybevetette azokat egyéb rendelkezésre álló személyi bizonyítékokkal és a szakértői véleményben foglaltakkal is, majd törvényes mérlegelő tevékenység eredményeképpen állapította meg a tényállást.

A bizonyítékértékelésnél az elsőfokú bíróság rögzítette megállapításait azzal kapcsolatban, hogy az egyes bizonyítékok mely részét fogadta el, mely részét nem.

A bizonyítékértékelésnek a rendezőelve végig az volt, hogy az egyes bizonyítékokat ütköztette a bíróság és azt fogadta el, ami másik bizonyítékból is megerősítést nyert. Nem szemeztetett a bizonyítékok közül az elsőfokú bíróság, hanem azonos logikai és eljárási keretek között mérlegeléssel jutott következtetésekre és állapította meg a tényállást.

Összességében végig elemezve az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét, a felülmérlegelés tilalmába ütközne bármilyen más, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tényállás megállapítása.

- [16] Az elsőfokú bíróság a vádlott - tartalma szerint - beismerő vallomására figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével - indokolási kötelezettségének is eleget téve - megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az teljes mértékben megalapozott, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, a Be. 591. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság is erre alapította a tényállást.
- [17] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett vádlott neve vádlott bűnösségére és annak minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

- [18] Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítése tekintetében megfelelő indokát adta mind az emberölés büntette, mint pedig mindkét megállapított minősítő körülmény, így az elkövetés különösen kegyetlen módja és a több ember sérelmére történő elkövetés tekintetében annak, milyen okok vezettek a súlyosabban minősülő élet elleni cselekmény kísérletének megállapításához.

Az elsőfokú bíróság ítéletében így részletesen kifejtette és megindokolta, mi vezetett arra, hogy a vádlott cselekvőségét emberölés büntettének kísérletében állapította meg szemben a védelmi álláspont szerinti rongálás vétségével és azt is megfelelően megindokolta, mi vezetett oda, hogy a vádlott cselekményét alkalmas eszközzel, de alkalmatlan módon elkövetettnek minősítette. A törvényszék e körben is a bizonyítékok törvényes mérlegelésével tette meg megállapítását, megfelelően megindokolta, miért nem a vádlotti védekezést, hanem az egyéb személyi bizonyítékokat és a tűzvédelmi szakértő véleményének valamennyi releváns megállapítását vette alapul a szándékot magatartás megállapításánál.

- [19] Az alkalmatlan kísérlet nem más, mint fordított irányú ténybeli tévedés, azaz a tettes a tárgyat, az eszközt vagy a módot az elkövetésre alkalmasnak tartja, holott az valójában - már a kísérleti szakba jutást megelőzően - alkalmatlan.

A meggyújtott benzin következtében keletkezett tűz általában alkalmas eszköz az ölési cselekmény végrehajtásához, ilyen esetben, ha a halálhoz vezető okfolyamat megindulása csak a véletlen folytán maradt el, az alkalmas kísérletet kell megállapítani. Ezzel szemben az alkalmatlan kísérletet eleve alkalmatlanság - jelen esetben alkalmatlan mód - jellemzi. Az egyébként senki által nem vitatott igazságügyi tűzvédelmi szakértői vélemény 2. és 5. pontjai szerint nem álltak fenn olyan konkrét körülmények, mely a tűz reális továbbterjedését elősegítették volna, a tűz nagy valószínűséggel tűzoltás nélkül is megszűnt volna. A bíróság álláspontja szerint erre tekintettel a konkrét gyújtogatás eleve alkalmatlan módja volt annak, hogy a lakásban lévő személyek életében vagy akár testi épségében kárt tegyen.

Sem más minősítés megállapítására, sem a távoli kísérlet megállapítására irányuló védői és ügyészi törekvések nem foghattak helyt, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítélőtábla egyetértett.

- [20] A törvényszék feltárta a figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat a súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés ekként szükséges és arányos biztosítja a büntetési célok elérését, megfelel a generális és speciális prevenció elvárásainak is. Mindezekre figyelemmel sem a szabadságvesztés tartamának, sem a végrehajtás felfüggesztése mellőzésének nem látta okát az ítélőtábla.
- [21] A büntetlen előéletű, idős, korlátozott beszámítási képességű vádlott az eljárás során ténybeli beismerő vallomást tett, megbánta a cselekmény elkövetését, a sértett neki megbocsátott, fél évet töltött előzetes letartóztatásban, cselekménye kísérleti szakban maradt, alkalmatlan módon elkövetett.
- [22] Az ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy fentieket figyelembe véve a büntetés kiszabása során az enyhítési lehetőségek alkalmazásával helyes, hogy a bíróság 2 évben határozta meg a kiszabott szabadságvesztés tartamát és helyes a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről hozott rendelkezés is, ahogy a próbaidő tartama is.

- [23] Ugyanakkor az ítéltábla vádlott neve vádlott személyi körülményeire - különös tekintettel egészségi állapotára - úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének eredményes elteltéhez az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése szükséges, ezért a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére a Btk. 69. § (1) bekezdés alapján pártfogó felügyeletét rendelte el.
- [24] Ennél súlyosabb büntetés megtorló jellegű lenne, enyhébb büntetés pedig nem biztosítaná a társadalomvédelmi célokat.
- [25] Az ítéltábla nem látta okát szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározására vonatkozó rendelkezés megváltoztatásának. Az elsőfokú bíróság alaposan megvizsgálva a büntetéskiszabási körülményeket, a vádlott személyiségét, hosszú letartóztatása alatt a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított magatartását és egyéb körülményeit meggyőző indokát adta annak, miért alkalmazott a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározott fegyház fokozatnál eggyel enyhébb börtön fokozatot. Ezzel az ítéltábla is egyetértett.
- [26] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek és az ítélet jogi indokolása is helyes.
- [27] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2019. november 27. napján kelt 10.B.262/2019/25. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

ő, 2020. március 4.

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a tanács
elnöke. Csák Csilla sk. bíró

A Veszprémi Törvényszék 2019. november 27. napján kelt 10.B.262/2019/25. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal 2020. március 4. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke